

Arrest

nr. 197 080 van 21 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Tijl Uilenspiegellaan 17
2050 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 mei 2017 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché MX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 21 november 2015 en dient op 11 december 2015 een asielaanvraag in.

Op 14 februari 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 9 maart 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het jaar 1989 te Sanglakht, gelegen in het district Jalrez in de Afghaanse provincie Maidan Wardak. U heeft heel uw leven in het ouderlijk huis gewoond in de Sanglakht vallei, meer bepaald in het daaronder ressorterende dorp Dar Ser Ray. Hoewel u niet gelovig bent, hangt uw familie de sjitische geloofsstrekking aan en u bent Sayeed, een groepering die gelooft dat ze afstammen van de profeet Mohammed.

Uw hele familie is afkomstig uit de Sanglakht vallei. U heeft nog één broer en één zus. Beide wonen samen met hun gezin in het huis van uw vader. Het uitgebreide ouderlijke gezin heeft nog minstens tot een maand terug gewoond in Dar Ser Ray in hetzelfde huis als waar u destijds ook zou hebben gewoond. Momenteel weet u niet waar het ouderlijke gezin zich bevindt, want u heeft geen contact meer met hen. Uw vader was een landbouwer met eigen grond in Dar Ser Ray. Hij zou onder meer appels en abrikozen telen. U hield niet van het landbouwwerk en probeerde elders aan de slag te geraken.

U belde een oude schoolvriend van u of hij u aan werk kon helpen. Een vriend van hem met de naam Naveed heeft u geïntroduceerd bij het Amerikaanse bedrijf Sterling in Kabul. U had twee mensen die garant voor u konden staan om aangenomen te worden bij Sterling. Twee vrienden van Haidar Jan waren bereid om voor u garant te staan. Beide waren werkzaam voor de Afghaanse overheid. U heeft vervolgens tot aan uw vertrek daar gewerkt als beveligingsagent. Uw taken bestonden uit het begeleiden van (buitenlandse) gasten naar de desbetreffende departementen op het terrein van Sterling in Kabul. Daarom was het ook belangrijk dat u Engels kon lezen. In totaal heeft u iets meer dan een jaar voor Sterling in Kabul gewerkt.

Ondanks uw baan in Kabul bleef de plaats van uw gewoonlijke verblijf nog steeds het ouderlijk huis in Dar Ser Ray gelegen in het Jalrez district in de provincie Maidan Wardak. Uw district was op dat moment al de facto onder de controle van de Taliban. Hoewel uw loon 500 US dollar per maand was, wat naar Afghaanse normen zeer hoog is, heeft u nooit een woning gehuurd in Kabul. Uw overste op het werk begreep dat u van ver moest komen en liet u toe om de nacht door te brengen in het wachthok naast het hek. Op uw vrije dagen ging u doorgaans wel naar huis en nam u voor de zekerheid twee bijkomende dagen verlof, zodat u zeker op tijd weer op uw werk kon zijn.

Rond augustus 2015 (5e maand, asad 1394) kreeg u een brief van de Taliban op het adres van uw ouderlijk huis waarin u werd gevraagd om informatie van medewerkers en buitenlandse gasten bij Sterling te delen met de lokale Taliban van uw district. U nam deze brief echter niet serieus.

Ongeveer 20 dagen later kreeg u een tweede brief van de Taliban waarin u duidelijk wordt bedreigd met de dood, omdat u niet gereageerd heeft op de vorige brief. Toen de Taliban deze brief bij uw ouderlijk huis bezorgde werd uw vader ook ineens mishandeld. U was op dat moment niet in Dar Ser Ray en u bent sindsdien ook niet meer terug geweest. U heeft aangifte gedaan van uw bedreiging bij de politie van Kabul en u heeft uw werk op de hoogte gebracht. Uw werkgever heeft u vervolgens een brief gegeven waarin er wordt aanbevolen dat u het land verlaat. Uw werkgever heeft u eveneens medegedeeld dat u met die brief politiek asiel zou kunnen krijgen in de Verenigde Staten door een aanvraag in te dienen bij hun ambassade in Kabul. Gezien de lange procedure koos u ervoor om direct het land te ontvluchten en naar België te reizen.

U bent via Iran en Turkije naar Griekenland gereisd. Daarna bent u via de Balkanroute door naar België gereisd. U bereikte België op 21 november 2015. Op 11 december 2015 heeft u hier asiel aangevraagd. In totaal zou uw reis ongeveer twee maanden in beslag hebben genomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten voor: uw Taskara met authenticiteitsverklaring van de autoriteiten uit Maidan Wardak provincie, uw arbeidscontract bij Sterling met een duidelijke gekopieerde hoofding maar wel originele stempels, een aanbevelingsbrief met een duidelijk gekopieerde hoofding maar originele stempel, twee dreigbrieven van de Taliban en een proces-verbaal (PV) van de politie. Van de volgende documenten heeft u een kopie neergelegd: Uw

werkbadge van Sterling, 2 doktersbriefjes van een Belgische arts en een attest van de psychiatrische dienst van een Belgische kliniek.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 14/2/2017, p. 2).

U heeft te kennen gegeven dat Dar Ser Ray gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak uw enige en meest recente gewoonlijke verblijfplaats is (gehoorverslag CGVS, dd. 14/2/2017, p. 3) en dat u enkel in het jaar voor uw vertrek naar België in Kabul heeft verbleven voor uw werk, maar dat u er uitdrukkelijk niet woonachtig was gedurende deze periode (CGVS, p. 3-5). U bent er echter niet in geslaagd om uw verklaringen rond uw recentelijke herkomst aannemelijk te maken. Nochtans is dit noodzakelijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan uw vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich zouden hebben voorgedaan, of die u verklaarde in de toekomst te vrezen, niet aangetoond worden. Hoewel het CGVS op basis van uw verklaringen niet betwist dat u in Dar Ser Ray bent geboren en daar lange tijd heeft gewoond, wist u het CGVS er niet van te overtuigen dat u in Dar Ser Ray verbleef in de jaren voor uw vertrek naar België, zijnde mede de periode waarin u meent dat u door de Taliban bent bedreigd (CGVS, p. 16). Het CGVS heeft immers gegronde redenen om aan te nemen dat u Dar Ser Ray al lang daarvoor heeft verlaten of er zelfs nooit heeft gewoond. Bijgevolg kan er, bij afwezigheid van voldoende geloofwaardige elementen, geen nood aan internationale bescherming worden vastgesteld.

Eerst en vooral bent u bijzonder vaag over de gebeurtenissen in Dar Ser Ray in de periode dat de Taliban er de facto de controle over had. De beperkte informatie die u wel wist te geven is op essentiële punten tegenstrijdig met de informatie die het CGVS ter beschikking heeft. Zo verklaarde u dat er specifiek offensief van de Taliban is geweest en dat ze de facto altijd al de controle over dat gebied hadden, zelfs toen de Amerikaanse troepenmacht nog grootschalig in Afghanistan aanwezig waren (CGVS, p. 10). Waar u insinueert dat er geen sprake was van een duidelijk offensief van de Taliban in het Jalrez district - waar Dar Ser Ray deel van uitmaakt -, nam de Taliban pas in 2015 de facto de controle over in de regio (zie blauwe map: Afghan Zariza (3/7/2015), Jalrez district in Maidan Wardak province falls to Taliban: heavy clashes underway). In die tijd waren er ook zware gevechten waarbij 30 Hazara politie agenten sneuvelden (Zie blauwe map: Hazara International Network (2/7/2015), Taliban Killed 30 Hazara Policemen). Toen u werd gevraagd om over recente gebeurtenissen te vertellen in verband met de Taliban in uw regio, had u het over de moord op 30 personen bij een aanval op een checkpoint in het jaar 1384, wat volgens de gregoriaanse kalender in 2005 moet zijn geweest. Gevraagd naar meer situaties van Taliban agressie, bleef u erg op de vlakte en zonder veel detail. Zo zou het hele systeem in handen zijn van de Taliban en konden ze ervoor zorgen dat er 'snachts geen GSM verkeer mogelijk was (CGVS, p. 10). Gevraagd naar concrete zaken die er in uw regio plaatsvond gaf u aan dat de Taliban mensen lastig viel op de weg naar Jalrez. Enkel voor het hebben van een Engelstalig document werden mensen standrechtelijk geëxecuteerd door een onthoofding ter plaatse (CGVS, p. 10). Gevraagd of u zelf ooit getuige bent geweest van Taliban agressie, gaf u aan dat u

nooit iets heeft meegemaakt, maar dat u het heeft gehoord van een vriend van uw broer (CGVS, p. 10). Hoewel u te kennen geeft van Dar Ser Ray afkomstig te zijn, kan u niks zeggen over het leven onder Taliban bewind, noch weet u accurate en gedetailleerde informatie te verschaffen over veiligheidsincidenten inzake de Taliban in uw regio. Het is bijgevolg volstrekt ongeloofwaardig dat u in Dar Ser Ray zou hebben verbleven ten tijde van het offensief van de Taliban, zoals u beweert.

Vervolgens werd u geconfronteerd met het feit dat u wel degelijk goed op de hoogte was van de gevaren voor iemand die voor een buitenlands bedrijf werkt om zich te begeven op de wegen in het Jalrez district en het derhalve ook niet geloofwaardig is dat u nog in Dar Ser Ray zou wonen als u in Kabul werkt. U gaf aan dat u nooit last van de Taliban heeft gehad en dat het voor u financieel niet mogelijk was om in Kabul te wonen. Uw familie zou ten slotte te groot zijn (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met het feit dat het niet over uw familie gaat, maar u, een alleenstaande man met een riant inkomen in buitenlandse valuta en gezien u feitelijk al in Kabul woonachtig bent, geeft u aan dat u uw familie financieel moest ondersteunen en u niet zonder uw familie kan (CGVS, p. 10). Het is evenwel duidelijk dat u financieel wel degelijk in staat was om een woning in Kabul te huren met uw 500 US dollar aan maandelijks loon (CGVS, p. 13-14) en dat u nu uw familie in de steek heeft gelaten, zowel financieel als sociaal door naar het buitenland te vluchten. U heeft zelfs uw ouderlijk gezin in Dar Ser Ray achtergelaten terwijl uw vader al door de Taliban mishandeld zou zijn geweest (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met de geringe coherentie in uw relaas tussen uw gedrag en de context, geeft u aan dat uw familie in Dar Ser Ray leefde met "voorzichtigheid". Ook zou God over hen waken daar (CGVS, p. 18). U kon ook niet met hen in Kabul blijven, want hoe u nu een doelwit zou zijn van de Taliban gaan ze u trachten te vermoorden waar u zich ook bevindt in Afghanistan. U bent vervolgens gewezen op de inconsistentie van uw vrees met de dagelijkse praktijk in Afghanistan. Iedereen die bij Sterling werkt is immers een potentieel doelwit, iets dat u al wist bij aanvang van uw werk daar en het bedrijf is nog altijd actief in Afghanistan. Dat het voor u anders is, want u kan zich niet beschermen en het bedrijf wel, houdt geen steek want u verbleef altijd al op het terrein van het bedrijf (CGVS, p. 18). Op geen enkele manier heeft u aannemelijk gemaakt dat uw gewoonlijke plaats van verblijf Dar Ser Ray in het Jalrez district was en niet Kabul, de plaats waar uw werk was gelegen.

Daarnaast is het op zich al ongeloofwaardig dat u zou zijn aangenomen voor een positie in het veiligheidsapparaat van Sterling, gegeven het feit dat u geen slaapplek in Kabul zou hebben en wekelijks zou terugkeren naar uw woonplaats dat zich in het gebied bevindt dat de facto onder de controle van de Taliban staat, gezien de veiligheidsrisico's voor u en het bedrijf. Geconfronteerd met de zeer geringe plausibiliteit van uw relaas, blijft u vage antwoorden geven, als zou u een formulier ingevuld hebben, waarmee mogelijk uw garantstellers werden geconfronteerd (CGVS, p. 13). Garantstellers die u niet persoonlijk kennen (CGVS, p. 12-13). Het is op zich al ongeloofwaardig dat er mensen zijn die zich garant voor u willen verklaren terwijl ze u niet kennen. Daarna geeft u ook nog eens tegenstrijdige verklaringen over de reden dat u in het wachthokje op het terrein van uw werkgever zou overnachten. Eerst was het omdat uw woonplaats erg ver is (CGVS, p. 4), nu blijkt het te zijn omdat u graag geld wou uitsparen (CGVS, p. 13). Dat uw werkgever u liet overnachten in het wachthokje waar er normaal gezien gewerkt moet worden is uiteraard ook niet geloofwaardig. Vooral gezien uw loon ruimschoots voldoende was om iets te kunnen huren in Kabul. Geconfronteerd met uw ongeloofwaardige verklaringen, blijft u steeds uw ongeloofwaardige verklaringen herhalen (CGVS, p. 4). U meent ook steeds te hebben gewerkt voor een mijnbouwbedrijf (CGVS, p. 3, p. 12-13 en p. 16), terwijl in werkelijkheid Sterling een ontminingsbedrijf is van explosieven (zie blauwe map: PRNewswire (5/2/2013), Sterling Global Operations awarded Afghanistan-wide demining and battle area clearance contract; Afghanistan Mine Action (29/11/2015)). Dat u zich zelfs schromelijk vergist in de activiteiten van het bedrijf waar u meent te hebben gewerkt, tast uw algehele geloofwaardigheid ten zeerste aan.

Voorts blijken uw documenten duidelijk vals te zijn, waardoor er in het geheel geen geloof kan worden gehecht dat u werkelijk bij Sterling zou hebben gewerkt. Ten eerste bestaat uw arbeidscontract uit allerlei delen waar er een verschillend lettertype is gebruikt. Het gebruikte Engels is dermate slecht dat het bezwaarlijk afkomstig kan zijn van een Amerikaans bedrijf, vooral gezien het formele karakter van het arbeidscontract en de min of meer gestandaardiseerde delen in het contract. Zo staat er bijvoorbeeld de volgende zin in het arbeidscontract: "The reasons for prevented work attendance (witregel) Must be given to the employer upon demand. Should the notification of sickness be? (witregel) Prolonged (...)"(zie groene map: stuk 3). De hoofding is slecht gekopieerd en niet in kleur, evenals de voetnoot. De aanbevelingsbrief heeft vervolgens een andere grootte en een ander lettertype voor de hoofding en voetnoot als het arbeidscontract. Ook de naam is telkens anders, in het arbeidscontract staat "Siad Abbas" en op de aanbevelingsbrief staat "said bbas". Het Engels op dit document is zo waarlijk nog slechter (CGVS, p. 15; zie ook stuk 4 in de groene map), het begint al met de aanhef:

"To Whom it My Concern". Van uw werkbadge heeft u een kopie neergelegd en daar staat weer de naam "Said Abbas" op. Dit alles toont overduidelijk aan dat het hier gaat om vervalste documenten. U en uw advocaat werden nadrukkelijk gewezen op de vele kenmerken die wijzen op vervalsing, toch meent u dat het om authentieke documenten gaat (CGVS, p. 16-17). Nogmaals geconfronteerd met de vele kenmerken die duiden op vervalsing, geeft u aan dat u de aanbevelingsbrief heeft gekregen om asiel aan te vragen bij de Amerikaanse ambassade (CGVS, p. 16). U bent er nadrukkelijk op gewezen dat deze documenten niet van Sterling afkomstig kunnen zijn en u er derhalve ook niet kan hebben gewerkt. U blijft echter volharden dat u enkel de waarheid vertelt (CGVS, p. 17). Daarop bent u nogmaals gewezen op het belang van eerlijke en oprechte verklaringen, uw volledige medewerking en dat de documenten aantonen dat u daar niet aan voldaan heeft. U blijft echter volharden in uw leugenachtige verklaringen (CGVS, p. 17). Daarop werd u nogmaals gevraagd waarom u in Dar Ser Ray zou blijven wonen als u wist dat het zo gevaarlijk is voor iemand die voor een Amerikaans bedrijf zou werken. U gaf vervolgens te kennen dat u zoals elk mens iets wil bereiken in uw leven. Daarop bent u nogmaals gewezen op het belang van eerlijke en oprechte verklaringen (CGVS, p. 17). U koos er echter voor te blijven volharden in uw leugenachtige verklaringen (CGVS, p. 17-19). Bijgevolg kan er niet anders dan worden vastgesteld dat u niet heeft voldaan aan uw medewerkingsplicht. Gezien de vele onregelmatigheden in uw documenten dient er ook te worden besloten dat u getracht heeft om het CGVS bewust te misleiden met valse documenten en navenante verklaringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dar Ser Ray gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, kan er enkel worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. De duidelijke valse documenten die u heeft neergelegd bewijzen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen des te meer. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland (zie blauwe map: COI Focus Afghanistan. Corruptie en documentenfraude).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14 februari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd, zoals hierboven uiteengezet, meermaals nadrukkelijk op de hoogte gebracht dat het niet geloofwaardig is dat uw recente gewoonlijke verblijfplaats zich in Dar Ser Ray zou bevinden. U bent gewezen op de onverzoenbaarheid van het werken in Kabul en het wonen in Dar Ser Ray (CGVS, p. 4). U bent tevens gewezen op de tegenstrijdigheden in uw relaas, de geringe coherentie met de context, vaagheden en lacunes die uw verklaringen over uw verblijf in Dar Ser Ray verder ondergraven. Zoals het achterlaten van uw familie in Dar Ser Ray, terwijl uw vader al mishandeld zou zijn door de Taliban (CGVS, p. 18) en het feit dat u al reeds verbleef op het streng bewaakte terrein van Sterling (CGVS, p. 18). Bijgevolg blijkt de kans op vervolging jegens u bijzonder gering, terwijl deze voor uw familie bijzonder groot zou zijn. Daarnaast bent u gewezen op de vaagheden en lacunes in uw relaas over de aanwezigheid van de Taliban in uw regio (CGVS, p. 9-11). Hoewel u blijk gaf van een tamelijk doorgrondde kennis van de geografie van het Jalrez district, kan u geen actuele zaken benoemen die een impact op uw leven moeten hebben gehad als u werkelijk in Dar Ser Ray zou hebben gewoond. Hierbij moet nog worden bedrukt dat geografische kennis tamelijk gemakkelijk kan worden ingestudeerd.

U bent eveneens, zoals hierboven uiteengezet, meermaals gewezen op het belang van eerlijke en oprechte verklaringen evenals het volledig mee te werken aan het onderzoek van uw eventuele nood aan internationale bescherming. U heeft er voor gekozen om valse verklaringen af te leggen, ook nadat er ondubbelzinnig werd vastgesteld dat u valse verklaringen aflegt gezien de valse documenten die u heeft neergelegd en waarop u uw verklaringen heeft gebaseerd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel I, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens is zij van mening dat het gelijkheidsbeginsel in haar hoofde werd geschonden.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 3 van het EVRM.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 11 december 2015.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen. Immers, volgens verweerster zouden de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig zijn.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het Handboek van UNHCR waar in paragraaf 199 het volgende staat:

Tegenstrijdige en onnauwkeurig verklaringen zijn op zich niet voldoende om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus. De onderzoeker heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te evalueren in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier.

Het UNHCR werpt tevens op dat aan de kandidaat – vluchtelingen het voordeel van de twijfel gegund is, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

Verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met de profiel van verzoeker.

Verzoeker is enorm getraumatiseerd door alles wat hij onderweg meegemaakt heeft. Men hoeft geen psycholoog of psychiater te zijn om te beseffen dat een dergelijke reis zeer traumatisch is.

Verzoeker heeft voor een buitenlandse organisatie gewerkt en bij een eventuele terugkeer vrees hij vervolgd te worden door de Taliban omwille van zijn tewerkstelling.

Verzoeker wenst te verwijzen voor zijn subjectieve naar het gehoorverslag. Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar de landeninformatie – Guidelines van UNHCR van 6 augustus 2013.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Dat dit middel gegrond is."

En

"Verweerster hecht geen geloof aan de Afghaanse origine van verzoeker.

Verweerster heeft twijfel over het recent verblijf van verzoeker. Het is zeer vreemd dat verweerster dan het volgende stelt:

Hoewel het CGVS op basis van uw verklaringen niet betwist dat u in Dar Ser Ray bent geboren en daar lange tijd heeft gewoond, wist u het CGVS er niet van te overtuigen dat u in Dar Ser Ray verbleef in jaren voor uw vertrek naar België, zijnde mede de periode waarin u meent dat u door de Taliban bent bedreigd.

Verweerster denkt dat ze gegronde redenen heeft om aan te nemen dat verzoeker zijn regio al land daarvoor heeft verlaten of er zelfs nooit heeft gewoond.

Als verzoeker daar geboren is en daar lange tijd gewoond heeft, is het gezien zijn leeftijd niet redelijk om zijn verblijf in zijn regio in twijfel te trekken.

Verzoeker is 27 jaar oud en hij is in 2015 naar België gekomen. Daarvoor woonde in een tijdje in Kaboel.

Het woord 'lange tijd in uw regio gewoond' is in die zin niet correct begrepen door verweerster.

Verzoeker weet heel goed dat zijn verblijf in Kaboel: of het nu 1 jaar is of 4 jaar of 6 jaar in het kader van zijn tewerkstelling, geen negatieve rol speelt bij de beoordeling van de internationale bescherming.

Verweerster gelooft niet dat verzoeker in Wardak woonde en in Kaboel werkte. Verweerster is zeer kundig om naar landeninformatie te verwijzen wanneer het over de aanwezigheid van Taliban in Wardak gaat.

Verweerster heeft nagelaten om de moeite te doen en zich te informeren hieromtrent: Duizenden Afghanen van onveilige gebieden komen dagelijks naar Kaboel om te werken en op het einde van de dag vertrekken ze terug naar huis.

Verweerster schrijft meerdere paragrafen over de onmogelijkheid van tewerkstelling van iemand van onveilige gebieden in een buitenlandse organisatie.

Verzoeker is tewerkgesteld nadat mensen zich garant gesteld hebben. Buitenlandse organisatie nemen niet zomaar in dienst. Ze nemen pas iemand in dienst wanneer ze zeker zijn dat deze persoon te vertrouwen is. Ze kijken naar de garant van een kandidaat.

Dit is het vreemdste argument ooit!

Duizenden mensen hebben uit deze onveilige gebieden in zeer belangrijke posities gewerkt en daarna gevlucht naar België. Ze zijn allemaal erkend als vluchteling, zonder dit argument tegen hun te gebruiken.

Verweerster maakt zich schuldig aan een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoeker begrijpt niet waarom dat niet geloofwaardig is voor verweerster dat hij overnachtte in een hoekje in zijn werkplaats. Dit is nochtans een gangbare praktijk in Afghanistan.

Verweerster stelt dat de documenten van verzoekers vals zijn. Verzoeker meent dat verweerster zich vergist. Verzoeker heeft deze documenten ontvangen van zijn werkgever om via ambassade van Amerika een aanvraag in te dienen om naar Amerika te gaan. Wie gaat nu valse documenten voorleggen aan de ambassade van Amerika over zijn tewerkstelling?

Verweerster heeft nagelaten om contact op te nemen met deze organisatie ten einde de tewerkstelling van verzoeker bevestigd te krijgen."

En

"Verzoeker is afkomstig uit een provincie waar sprake is van willekeurig geweld. Verweerster heeft nagelaten om dit artikel toe te passen in zijn situatie.

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming"

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen en ook door zijn deelneming in de actie van afghanen in kerk te Brussel. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Dat dit middel is gegrond."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart op 1 januari 1989 te zijn geboren in het dorp Dar Ser Ray gelegen in het district Jalrez van de Afghaanse provincie Maidan Wardak en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst omstreeks september 2015, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Hoewel de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet betwist dat de verzoekende partij in Dar Ser Ray is geboren en daar gedurende een bepaalde periode heeft gewoond, kan hij op basis van de verklaringen van de verzoekende partij en de door haar voorgelegde documenten geen geloof hechten aan haar voorgehouden verblijf in dit dorp gedurende de jaren voor haar vertrek naar België.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij blijk geeft van een gebrek aan elementaire kennis met betrekking tot de aanwezigheid van de taliban in haar voorgehouden herkomstregio en dat haar verklaringen dienaangaand vaag en weinig doorleefd zijn. Waar de verzoekende partij suggereert dat de taliban altijd al aanwezig zijn geweest in dit gebied en er recent geen offensief plaatsvond waarbij de taliban dit gebied veroverden op de Afghaanse overheid, blijkt uit informatie aanwezig in het administratief dossier dat de taliban halverwege 2015 een complexe aanval uitvoerden in het district Jalrez die erin resulteerde dat zij het volledige district onder hun controle kregen (zie stuk 14, map 'Landeninformatie', doc. 1: Afghan Zariza, "*Jalrez district in Maidan Wardak province falls to Taliban; heavy clashes underway*", 3 juli 2015). Gevraagd naar aan de taliban gerelateerde gebeurtenissen in Jalrez in de maanden voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan, blijft de verzoekende partij – de vermelding van een enkel incident in het Afghaanse jaar 1384 niet te na gesproken – op de vlakte en antwoordt zij in het algemeen dat het hele systeem in handen is van de taliban en dat zij communicatiemasten in het gebied 's nachts buiten werking stellen. Vervolgens gevraagd om een beeld te schetsen van haar dagdagelijkse leven onder het bewind van de taliban, verwijst de verzoekende partij slechts naar controles die de taliban zouden doorvoeren op de weg naar Jalrez en een incident waarbij iemand die een Engelstalig document op zak had standrechtelijk werd geëxecuteerd. De verzoekende partij bevestigde uitdrukkelijk dat zij geen getuige was van deze feiten en dat zij zelf nooit door de taliban werd gestopt op de weg in kwestie, hoewel zij volgens haar verklaringen toch geregeld in de weekends vanuit Kaboel naar haar dorp in Jalrez reisde en weer terug (stuk 5, gehoorverslag, p. 3, 10). Hoewel de verzoekende partij te kennen geeft van het dorp Dar Ser Ray afkomstig te zijn, dient te worden vastgesteld dat zij geen doorleefde en concrete verklaringen kan afleggen over haar leven onder het taliban-bewind, noch accurate en gedetailleerde informatie weet te verschaffen over veiligheidsincidenten gerelateerd aan de taliban in haar vermeende regio van herkomst. Het argument dat het gezien haar leeftijd niet redelijk zou zijn om haar recente verblijf in deze regio in twijfel te trekken, gelet op het feit dat niet wordt betwist dat zij in Dar Ser Ray werd geboren en er lange tijd gewoond heeft, houdt geen steek. Er kan niet worden ingezien in welke zin het feit dat de verzoekende partij thans ongeveer 27 jaar oud is en voor haar komst naar België in 2015 een tijdje in Kaboel verbleef voor haar werk afbreuk zou kunnen doen aan voorgaande vaststellingen op basis waarvan geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering tot haar komst naar België in Dar Ser Ray te hebben verbleven. De Raad merkt samen met de verwerende partij op dat de verzoekende partij er klaarblijkelijk aan voorbij gaat dat zij ook haar tewerkstelling in Kaboel bij het bedrijf Sterling niet aannemelijk heeft gemaakt, zoals hieronder wordt uiteengezet.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan de bewering dat de verzoekende partij gedurende meer dan een jaar voorafgaand aan haar komst naar België in Kaboel zou hebben gewerkt en daar tijdens de week ook zou hebben verbleven maar haar gewoonlijke verblijfplaats behield bij haar familie in Dar Ser Ray. Het is immers niet aannemelijk dat iemand die een veiligheidsfunctie uitoefent bij een buitenlands bedrijf en aldus mag worden verondersteld zich terdege bewust te zijn van de risico's die dat met zich meebrengt, nagenoeg wekelijks pendelt tussen het beveiligde bedrijf en zijn geboortedorp dat gelegen is in een gebied onder controle van de taliban. De verzoekende partij was klaarblijkelijk op de hoogte van het feit dat de taliban mensen controleerden op de weg naar Jalrez en beweerde dat het volstaat om bij zo'n controle een Engelstalig document op zak te hebben om door hen te worden onthoofd (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). De verzoekende partij verklaart bovendien niet op afdoende wijze waarom zij, die met een loon van 500 USD toch over voldoende middelen moet beschikken om voor zichzelf en desgevallend haar familie een woning in Kaboel te huren, ervoor opteert om haar woonplaats te behouden in talibangebied en niet permanent in haar veilige werkomgeving in Kaboel te verblijven. Het argument dat de verzoekende partij haar familie financieel diende te ondersteunen en deze familie haar nodig heeft, overtuigt niet nu de verzoekende partij haar familie uiteindelijk zowel financieel als sociaal in de steek heeft gelaten door naar het buitenland te vluchten. De Raad ziet niet in waarom verzoekende partij, die *nota bene* geld uitspaarde door tijdens de week kosteloos te overnachten in een wachthokje nabij de toegang tot haar plaats van tewerkstelling en zelf geen bedreigingen ondervond in Kaboel, haar financiële middelen niet aanwendt om haar familie op een veiligere plaats onder te brengen, te meer daar haar vader reeds door de taliban zou zijn mishandeld (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). De door de verzoekende partij geschetste gang van zaken kan bezwaarlijk logisch worden genoemd. Het gegeven dat duizenden Afghanen afkomstig uit onveilige

gebieden dagelijks naar Kaboel zouden komen om er te werken en op het einde van de dag weer huiswaarts te keren doet in dezen niet ter zake. Verzoekers asielaanvraag wordt immers op individuele basis beoordeeld met inachtneming van de omstandigheden eigen aan haar geval. Nog daargelaten dat de verzoekende partij op geen enkele wijze staat dat duizenden mensen uit onveilige gebieden in zeer belangrijke posities hebben gewerkt en daarna naar België zijn gevlucht waar ze allemaal zouden zijn erkend als vluchteling, doet deze bewering evenmin afbreuk aan de beoordeling *in concreto* van haar asielrelaas. De aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel is derhalve niet dienstig.

Ten derde maakt de verzoekende partij haar tewerkstelling bij het bedrijf Sterling niet aannemelijk. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat zij in het kader van deze tewerkstelling gedurende meer dan een jaar voorafgaand aan haar komst naar België in Kaboel zou hebben verbleven. Zoals ook de verwerende partij terecht opmerkt, is het niet geloofwaardig dat de verzoekende partij zou zijn aangenomen voor een positie in het veiligheidsapparaat van een buitenlands bedrijf, indien zij haar woonplaats zou hebben behouden in gebied dat *de facto* onder controle van de taliban staat, gezien de ernstige veiligheidsrisico's die dit voor zowel de verzoekende partij als haar werkgever met zich meebrengt. De vage verklaring dat twee personen die actief zijn bij de overheid, "*de vrienden van Haidar Jan*", zich voor de verzoekende partij garant zouden hebben gesteld overtuigt niet. De verzoekende partij licht niet toe op welke wijze twee personen, die zij klaarblijkelijk niet persoonlijk kent, zich met succes voor haar garant zouden hebben kunnen stellen. Daarnaast komt het de Raad weinig aannemelijk voor dat de werkgever van de verzoekende partij haar liet overnachten in een wachthokje op de bedrijfsterreinen, temeer daar haar loon toch voldoende was om een woonplaats te huren in Kaboel. Dat overnachten in een hoekje van zijn werkplaats een gangbare praktijk zou zijn in Afghanistan, is slechts een algemene bewering die niet toereikend is in het licht van de elementen van verzoekers dossier. Tot slot dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij schijnbaar in de waan verkeerde dat Sterling een mijnbouwbedrijf is, daar waar uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het in werkelijkheid om een bedrijf gaat dat gespecialiseerd is in de ontginning van explosieven. Dat de verzoekende partij zich schromelijk vergist in de activiteiten van het bedrijf waarvoor zij beweert te hebben gewerkt, is nefast voor haar algemene geloofwaardigheid.

Aan de geloofwaardigheid van voormelde tewerkstelling wordt bijkomend afbreuk gedaan door de vaststelling dat de verzoekende partij desbetreffend documenten neerlegt die enig authentiek karakter ontberen. In de bestreden beslissing wordt terecht als volgt gemotiveerd:

"(...) Ten eerste bestaat uw arbeidscontract uit allerlei delen waar er een verschillend lettertype is gebruikt. Het gebruikte Engels is dermate slecht dat het bezwaarlijk afkomstig kan zijn van een Amerikaans bedrijf, vooral gezien het formele karakter van het arbeidscontract en de min of meer gestandaardiseerde delen in het contract. Zo staat er bijvoorbeeld de volgende zin in het arbeidscontract: "The reasons for prevented work attendance (witregel) Must be given to the employer upon demand. Should the notification of sickness be? (witregel) Prolonged (...)"(zie groene map: stuk 3). De hoofding is slecht gekopieerd en niet in kleur, evenals de voetnoot. De aanbevelingsbrief heeft vervolgens een andere grootte en een ander lettertype voor de hoofding en voetnoot als het arbeidscontract. Ook de naam is telkens anders, in het arbeidscontract staat "Siad Abbas" en op de aanbevelingsbrief staat "said bbas". Het Engels op dit document is zo waarlijk nog slechter (CGVS, p. 15; zie ook stuk 4 in de groene map), het begint al met de aanhef: "To Whom it My Concern". Van uw werkbadge heeft u een kopie neergelegd en daar staat weer de naam "Said Abbas" op. Dit alles toont overduidelijk aan dat het hier gaat om vervalste documenten. U en uw advocaat werden nadrukkelijk gewezen op de vele kenmerken die wijzen op vervalsing, toch meent u dat het om authentieke documenten gaat (CGVS, p. 16-17). Nogmaals geconfronteerd met de vele kenmerken die duiden op vervalsing, geeft u aan dat u de aanbevelingsbrief heeft gekregen om asiel aan te vragen bij de Amerikaanse ambassade (CGVS, p. 16). U bent er nadrukkelijk op gewezen dat deze documenten niet van Sterling afkomstig kunnen zijn en u er derhalve ook niet kan hebben gewerkt. U blijft echter volharden dat u enkel de waarheid vertelt (CGVS, p. 17). Daarop bent u nogmaals gewezen op het belang van eerlijke en oprechte verklaringen, uw volledige medewerking en dat de documenten aantonen dat u daar niet aan voldaan heeft. U blijft echter volharden in uw leugenachtige verklaringen (CGVS, p. 17). Daarop werd u nogmaals gevraagd waarom u in Dar Ser Ray zou blijven wonen als u wist dat het zo gevaarlijk is voor iemand die voor een Amerikaans bedrijf zou werken. U gaf vervolgens te kennen dat u zoals elk mens iets wil bereiken in uw leven. Daarop bent u nogmaals gewezen op het belang van eerlijke en oprechte verklaringen (CGVS, p. 17). U koos er echter voor te blijven volharden in uw leugenachtige verklaringen (CGVS, p. 17-19). Bijgevolg kan er niet anders dan worden vastgesteld dat u niet heeft voldaan aan uw medewerkingsplicht. Gezien de vele onregelmatigheden in uw documenten dient er ook te worden besloten dat u getracht heeft om het CGVS bewust te misleiden met valse documenten en navenante verklaringen."

De verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele ernstige poging om bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de door haar neergelegde documenten ter staving van haar tewerkstelling bij Sterling te ontcrachten of te weerleggen. De Raad ziet derhalve niet in met welk nut contact dient te worden opgenomen met Sterling teneinde de tewerkstelling van de verzoekende partij bij dit bedrijf bevestigd te krijgen.

Met betrekking tot het geheel van de door de verzoekende partij voorgelegde documenten dient nog te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

De Raad volgt de verzoekende partij niet in zoverre zij voorhoudt dat vermeende trauma's die zij zou opgelopen hebben tijdens haar reis naar België de vastgestelde lacunes, vaagheden en incoherenties kunnen verklaren. De Raad stelt vast dat het voorgelegde attest van psychiater P. L. geen medisch attest is waaruit na een diepgaand medisch onderzoek onomstotelijk blijkt dat het cognitief geheugen van de verzoekende partij dermate is aangetast dat zij niet in staat is een coherent en waarheidsgetrouw relaas naar voor te brengen. Evenmin kan dit blijken uit de voorgelegde attesten van de arts. Voorts formuleerde de verzoekende partij noch de raadsman die haar bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. De verzoekende partij laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. X).

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar haar deelneming aan een actie van Afghanen in een kerk te Brussel, stelt de Raad vast dat deze bewering geen grondslag vindt in het administratief dossier. De verzoekende partij heeft hiervan op geen enkel moment melding gemaakt tijdens de administratieve procedure. De verzoekende partij licht niet toe waarom zij pas in het kader van haar beroep tegen een eerdere weigeringsbeslissing voor het eerst gewag maakt van haar vermeende deelname aan een actie in een kerk te Brussel, noch in welke zin dit element volgens haar aanleiding vormt om haar de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Voorts brengt de verzoekende partij geen verdere informatie of begin van bewijs bij met betrekking tot haar deelname aan een actie van Afghanen in een kerk te Brussel.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet de waarheid vertelde over haar werkelijke verblijfplaats(en) voor haar komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die zij mogelijk koestert. In het licht van het voorgaande volstaat de verwijzing naar de richtlijnen van UNHCR, die van algemene strekking zijn en geen betrekking hebben op de persoon van de verzoekende partij, niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar verzoekschrift betoogt, werd in de bestreden beslissing duidelijk omtrent artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet gemotiveerd. In de bestreden beslissing wordt immers gesteld dat: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dar Ser Ray gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, kan er enkel worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”* Deze motieven worden door de verzoekende partij niet weerlegd.

In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldssituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.

De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij staat in dezen niet ter discussie. Zij maakt echter niet aannemelijk dat zij vanaf haar geboorte tot aan haar komst naar België permanent in het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7). Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of de verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS